

Putyin az új Aszad

2023 február 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egyszer vége lesz, és mindenkivel le kell ülni tárgyalni.

Már nem is a pesszimista becslések, hanem az általános vélemények is afelé hajlanak, hogy az ukrajnai háború még hosszú évekig is elhúzódhat. Kezdetben villámháborúra számítottak sokan, az els? hónapok után például

Kárpátalján is nyugodtnak írták le általában a helyzetet. Mára látszik, hogy igazi áttörés nem következett be semmilyen irányban a fronton, Putyin végs? gy?zelemben, Zelenszkij a Krím visszavételében gondolkodik, közben Kárpátaljáról egyre borúsabb hírek érkeznek, növekv? számú áldozatokról, halottakkal teli vagonokról, könyörtelen kényszersorozásokról.

Egyszóval egyáltalán nem látszik a szörny? háború vége, de ez nem jelenti azt, hogy ne történjen meg majd valamikor az, amit mindenki vár: egyszer elhallgatnak majd a fegyverek, és múlt id? lesz a háború. A kimenetelt és a gy?ztest (már ha egyáltalán lesz olyan) természetesen nem tudjuk, de az a közelmúltbeli háborúk kapcsán feltételezhet?, hogy lesznek el?tte rendezési tervek, tárgyalások, konferencia, aláírás, utólagos megbeszélések, újjáépítés, programok. Amelyeken majd részt kell venni, ahol majd tárgyalni kell. Sokat. Nemcsak az ukránokkal, az oroszokkal is, talán magával Putyinnal is.

Tíz évvel ezel?tt a nemzetközi diplomáciában és sajtóban még Putyin ministráns fiúnak számított Bassár el-Aszad szíriai elnökhöz képest. Igaz, akkor éppen Szíriában dúlt minden id?k egyik legkülönösebb háborúja, amely szintén különösen kegyetlen volt. A 2011-es arab tavasz szíriai tüntetései lassanként összecsapásokhoz, majd polgárháborúhoz vezettek mintegy tucatnyi hadvisel? féllel, és akkor a kisebb klánokat, törzseket bele sem számoltuk.

Akkortájt Aszad ellenzékének kellett drukkolnunk a f?sodratú média iránymutatása szerint. Bár a Telex (vagyis az el?dje) akkor nem kérdezett kormánypárti politikusokat, közéleti szerepl?ket arról, hogy kinek szurkolnak, de aki Nyugat-Európában jót akart magának, az sietve kijelentette, hogy Aszad háborús b?nös, ? felel mindenért, a szíriai ellenzék csapatait pedig minden er?vel és fegyverrel támogatni kell. (De legalább a szíriai sportolókat, m?vészeket nem rekesztették ki akkortájt úgy, mint most az oroszokat.) Ez végül odáig vezetett, hogy a magyar ellenzéki médiában megjelenhetett olyan cikk is, amelyben elmagyarázták, miért kell olykor széls?séges iszlamista szervezetek harctéri sikereiért szorítanunk.

Nézzünk néhány korabeli híradást a szíriai polgárháború idejéb?l:

- *Obama szankciókkal kényszerítené lemondásra a szíriai elnököt.*
- *Jean-Marc Ayrault francia külügyminiszter szerint Oroszországnak és Iránnak meg kell értenie, hogy értelmetlen támogatni Bassár el-Aszad szíriai elnököt. Az amerikai hadsereg szerepvállalásának növelése Szíriában figyelmeztetés a b?nös rezsimnek.*
- *Francois Hollande szerint a szíriai elnök, Bassár el-Aszad nem a megoldás, hanem maga a probléma a szíriai válságot illet?en.*
- *Számos EP-képvisel?, köztük Gianni Pitella is elítélte Oroszország szíriai háborúban vállalt szerepét. Manfred Weber elmondta: „Az aleppói helyzet csak azért fajulhatott idáig, mert orosz bombák és katonák is részt vesznek a háborúban. Putyinnak vér tapad a kezéhez és az EU-nak egyértelm?vé kell tennie, hogy a békülés nem opció”.*

Olyan ismer?sek ezek a felszólítások, kijelentések. Szinte csak ki kell cserélni Aszad nevét Putyinéra, bár mint látjuk, ?t is szívesen megtették már akkor is f? felel?snek.

Csakhogy id?közben eltelt tíz esztend?, Bassár el-Aszad elnök pedig megnyerte a polgárháborút, még akkor is, ha még vannak kisebb-nagyobb összecsapások. S lássanak csodát, a pária, kiátkozott Aszadot lassan visszafogadják a nemzetközi diplomáciába. Legutóbb már a korábban vele ellenségesen viselked? államok mutatták ki nyíltan, hogy eljött a megbocsátás ideje, Aszadot már tárgyalópartnernek tekintik. Még az a Szaúd-Arábia is, amely zsákszámra szállította a fegyvereket az Aszad-ellenes ellenzéki fegyveres csoportoknak.

Most Putyin számít az igazi, egyedüli f?gonosznak Nyugat-Európában, ? az, ami tíz éve Aszad volt. De senki ne lep?djön meg rajta, ha egyszer tényleg vége lesz ennek a szörny?ségnek, akkor Putyin körül is enyhül majd a leveg?, amely egyébként csak a nyugati országok esetében fagyos.

Addig is jó lenne, ha a származásuk, állampolgárságuk miatt indexre tett orosz m?vészek, sportolók, szakemberek nem élveznének hátrányt 2023-ban olyasmi miatt, amihez valójában semmi közük.

Borítókép: Vlagyimir Putyin orosz elnök (b) fogadja Bassár el-Aszad szíriai államf?t nyári rezidenciáján, a szocsi Bocsarov Rucsejben 2017. november 20-án (Forrás: MTI/EPA/Szputnyik/orosz elnöki sajtószolgálat/Mihail Klimentyev)

Teveli Zoltán - www.magyarnemzet.hu

Ajánló